

Setukaisten ystävät -yhdistys

Jäsentiedote 1/1995

Setukaiset ja setukaisten ystävät

Setukaiset ovat pieni, mutta hyvin merkittävä kansanryhmä. Nykyisin tähdennetään toistuvasti, että vain omaleimainen kansa tai heimo voi säilyä yhä enemmän yhdenmukaistuvassa maailmas-samme. Kaikki, jotka ovat tavanneet setukaisia tai käyneet Setumaalla, ovat varmasti vakuuttuneita siitä, että ainakin omaperäisyyden kannalta katsottuna näiden kielisukulaistemme tulevaisuus on valoisa.

Virolainen professori Julius Mägiste, joka tunsi setukaiset ja varsinkin heidän kielensä läpikotaisin, piti setukaisia enimmäkseen vasta 1600-luvun jälkeen nykyisille asuinsijoilleen muuttaneina, mm. sillä perusteella, ettei Henrik Lätiläinen ole heitä maininnut tunnetussa kronikassaan. Valitettavasti Julius Mägiste, suuri tutkija, ei ole enää keskuudessamme, mutta on ihan sopivaa jatkaa hänen mielenkiintoisia ajatuksiaan.

Mägiste oli aivan oikeassa siinä, että Setumaalle on hyvinkin voinut tulla viime vuosisatoina paljonkin uusia asukkaita muualta Virosta. Ei kuitenkaan tunnu mahdolliselta, että juuri nämä muuttajat olisivat luoneet suhteellisen lyhyessä ajassa sen erikoisen kulttuurin, joka elää edelleen. Setukaisten vaikuttava itkuvirsiperinne yhdistää heidät Karjalaan ja laajaltikin pohjoiseen Euraasiaan. Tämä perinne on niin voimakas, että vain vuosi sitten saatoimme kuulla Kuopiossa järkyttävän ajankohtaisen setukaisitkun Estonian uhreille Olga Lohkin esittämänä.

Äskettäin julkaistu eepos osoittaa, että Peko-jumalan kultilla on selvät yhteydet moniin etäsukukansoihimme. Setun kielessäkin on viitteitä mm. mordvaan. Kansatieteilijä Gustav Ränk on korostanut, että Setumaa on erittäin kiinnostava alue tutkittaessa virolaisten vanhinta kulttuuriperintöä. Myös setukaisten ortodoksisuus juontuu kauempaa kuin 300 - 400 vuoden takaa; Petserin luostarikin perustettiin jo 1473. Kaikki viittaa johonkin hyvin vanhaan. Kyllä setukaiset ovat voineet jäädä huomaamatta Henrikiltä, joka katseli asioita erityisesti Riian näkökulmasta, ja kun he eivät liene tehneet suuria sotaretkiäkään. Sen sijaan alkuaan slaavilainen Irboskan linnoitus perustettiin itämerensuomalaiselle alueelle jo yli 1000 vuotta sitten, ja siitä kertoo Nestorin kronikka.

Voimme selvittää setukaisten ikäongelmasta, jos katselemme kansojen vaiheita muualla Itämeren piirissä. On useitakin alueita, joilla on tapahtunut merkittäviä väestömuutoksia tälläkin vuosisadalla. Aunuksenkarjalaisten ja lyydiläisten pohja on vepsäläinen. Koko Pohjois-Kuurinmaa on entistä liiviläisaluetta. Kummankin seudun kieliperintö paljastaa historian. Muinaiset asukkaat ovat jättäneet jälkensä, substraatin. Setumaallakin on ikivanha pohjansa, olkoonpa uusia asukkaita tullut sinne miten paljon tahansa. Myös Harri Moora arkeologina piti näitä etelävirolaisia tulokkaita vain lisänä perusväestöön.

Me setukaisten ystävät haluamme auttaa setukaisia säilyttämään harvinaiset kulttuuriaarteensa ja siten oman identiteettinsä. Perinne säilyy kuitenkin vain aktiivisessa käytössä. Haluamme tarjota setukaisille tällaisia käyttötilaisuuksia järjestämällä heille tapaamisia suomalaisten ystävien kanssa. Silloin opimme paljon itsekin. Aina kun tuomme esiin setukaiset, teemme palveluksen ainutlaatuiselle kulttuuriperinnölle.

Seppo Suhonen

Setukaisten ystävät-yhdistys tähän asti

9.-13.6.1994 Suomen vanhan kirjallisuuden päivät ry:n matka Setumaalle akateemikko [Pertti Virtarannan](#) johdolla.

11.6.1994 Hannu Nikkilä, Tapio Mäkeläinen, Markku Kärki ja Tapani Pitkänen päättävät Setumaalla Värskassa perustaa Suomeen järjestön, joka yhdistäisi suomalaisia setukaisten ystäviä. Suuri osa matkalaisista tukee ajatusta ja haluaa ryhtyä yhdistyksen jäseneksi.

7.-9.10.1994 Tuglas-seura järjestää yhteistyö-kumppanien kanssa Kuopiossa kansainvälisen seminaarin Idän viimeiset vartijat länttä vastaan. 9.10. parikymmentä setukaisten ystävää pohtii professori Seppo Suhosen johdolla yhdistyksen perustamista. Tutustuttiin Tapio Mäkeläisen laatiman sääntöehdotukseen. Päätettiin, että yhdistys perustetaan myöhemmin syksyllä ja että perustava kokous on syytä pitää Helsingissä.

26.11.1994 Helsingin yliopiston tiloissa pidetyssä perustavassa kokouksessa Markus Forsblom, Kristiina Koskivaara, Aira Kuronen, Elina Lehti-kunnas, Tapio Mäkeläinen, Pentti Pekonen, Irmeli Pääkkönen, Seppo Suhonen ja Pertti Virtaranta päättivät perustaa Setukaisten ystävät -nimisen yhdistyksen.

11.3.1995 ensimmäinen johtokunnan kokous. Yhdistyksen puheenjohtajaksi valittiin professori Seppo Suhonen ja varapuheenjohtajaksi dosentti Osmo Pekonen. Taloudenhoitajaksi valittiin Tapani Pitkänen ja sihteeriksi Tapio Mäkeläinen. Hyväksyttiin 29 perustajajäsenen lisäksi yhdistykseen 5 uutta jäsentä.

11.3.1995 ensimmäinen yleisötilaisuus (Helsingissä, Tuglas-seuran tiloissa). Tarton kirjallisuuseumeron tutkija, tunnettu setukaisaktivisti Veera Pino kertoi setukaisten perinteestä ja nykypäivän ongelmista.

13.5.1995 toinen johtokunnan kokous.

10.8.1995 8. kansainvälisen fennougristikongressin alussa Jyväskylässä Snellman-instituutin ja Setukaisten ystävät -yhdistyksen edustajat (pj. Seppo Suhonen, vpj. Osmo Pekonen sekä Tapio Mustonen) luovuttavat presidentti Lennart Merelle ja puhemies Riitta Uosukaiselle setukaisten kansalliseepoksen, Pekon, ensimmäiset kappaleet. Snellman-instituutti lahjoittaa kaikille, noin tuhannelle fennougristi-kongressin osallistujille Peko-eepoksen.

17.-22.8.1995 Setukaisten ystävät -yhdistyksen ja Tuglas-seuran yhteinen jäsenmatka Setumaalle.

19.8.1995 Paul Hagulle luovutetaan Setumaalla, Piusan hiekkiviluolissa juhlallisesti Peko-eepos. Yhdistyksen johtokunnan jäsen, rehtori Tapio Mustonen pitää mieleenjäävän kiitospuheen Paul Hagulle.

20.8.1995 yhdistyksen johtokunnan jäsenet neuvottelevat yhteistyöstä mm. Vörun instituutin, Setukaisten kongressin puhemiehistön ja Setumaan eri kuntien edustajien kanssa.

27.-28.8.1995 Tapio Mäkeläinen ja Kimmo Pellikka toimittavat Paul Hagun avustamana Tallinnan, Tarton ja Setumaan setukaisille yli 3 000 Peko-eeposta, jotka Snellman-instituutti on lahjoittanut setukaisille.

23.9.1995 johtokunnan kolmas kokous.

9.10.1995 postitetaan yhdistyksen ensimmäinen jäsentiedote ja Internet WWW-sivut julkistetaan.

Setumaa

Vieraat valloittajat aloittivat virolaisten heimojen alistamisen viimeistään 800-luvun lopulla: venäläisten hallitsijoiksi "kutsutuista" kolmesta viikinkiveljeksestä nuorin eli Truvor nimittäin otti haltuunsa Irboskan (Izborsk) linnan, joka oli rakennettu kaakkoisimpien virolaisheimojen (setukaisten) asuinalueelle. Irboskan alue venäläistyi 900-1000 -luvulla. Nykyisinkin lähin setukaiskylä Kosselka on vain noin 5 km:n päässä Irboskan linnoituksesta. Noin 30 km:n päässä Irboskasta sijaitseva Pihkova kehittyi 900-luvulta lähtien merkittäväksi läntisten venäläisheimojen keskuksesi ja alkoi ulottaa valtaansa yhä laajemmalle alueelle. Ortodoksinen usko levisi mm. Pihkovasta käsin setukaisten asuinalueille 900 - 1400 -luvulla. Nykyisen setukaisalueen vanhin (ortodoksinen) kirkko on itäisellä Setumaalla Sennossa. Se rakennettiin 1200-luvulla. Petserin luostari perustettiin vuonna 1473 keskelle setukaisten asuinalueella. Luostarin perustamisen myötä koko setukaisten asuinalue jäi pysyvästi venäläisten - aluksi Pihkovan, myöhemmin Moskovan - vallan alle aina vuoteen 1920 saakka.

Muu osa virolaisten heimojen asuinalueista joutui läntisten valloittajien (saksalaisten ja tanskalaisten) vallan alle pysyvästi 1220-luvulta alkaen. Läntisten valloittajien mukana levisi myös katolinen usko lopullisesti näille virolaisalueille.

Voidaankin todeta, että jo 800-luvulta, mutta viimeistään 1200-luvulta lähtien Setumaa on ollut aivan "toista maata" kuin muu virolaisten asuinalue. Ts. lähes kaikille elämän alueille on Setumaalla saatu hyvin voimakkaita itäisiä vaikutteita, joita on välittänyt ortodoksinen usko, venäjän kieli, valtio (Pihkova, Moskova, Venäjä) ja setukaisten välittömässä naapuruudessa asunut venäläinen väestö. Toisaalta setukaiset ovat periferisestä asemastaan johtuen säilyttäneet monia vanhoja kulttuuripiirteitä paljon paremmin kuin muut virolaiset heimot.

Vasta vuodesta 1710, kun koko virolaisten asuinalue liitettiin Tsaari-Venäjään, setukaiset olivat saman "isännän" alaisuudessa kuin muut virolaiset. Lopullisesti Setumaa liitettiin muuhun Viroon vasta Tarton rauhansopimuksella 1920. Muodostettiin Petserinmaan (Setumaan) maakunta, johon varsinaisten setukaisalueiden lisäksi liitettiin itä- ja eteläpuolella olevia puhtaasti venäläisten asuttamia alueita. Petserin luostarikaupungista tuli nyt myös virallisesti alueen hallinnollinen keskus. Alueelle, erityisesti Petserin kaupunkiin, alkoi siirtyä asukkaita (mm. valtion virkamiehiä, opettajia, liikemiehiä) muilta Viron alueilta. Vuonna 1926 Petserin kaupungin asukkaista oli setukaisia ja virolaisia n. 26%, 1934 jo n. 55% ja 1930-luvun lopussa heidän osuutensa kasvoi vieläkin.

Petserinmaan maakunnan suurin pituus pohjoisesta etelään oli 65 km ja leveys lännestä itään 40 km. Sen pinta-ala oli noin 1 500 km². Maakunnan 250 setu- kaiskylässä eli noin 15 000 setukaista. Heidän lisäksi Petserinmaalla asui 6 000 virolaista, 30 000 venäläistä ja 4 000 latvialaista. Latvialaisasutus keskittyi etelään rajan pintaan. Venäläisiä asui maakunnan itä- ja eteläosassa. Etelästä ulottui venäläisasutuksen kiila pohjoiseen aina Petseriin saakka jakaen näin setukaisten asuinalueet kahtia.

Setumaan kartta (tulee myöhemmin tähän) Setumaan kunnat 1920 - 1944 Teoksesta Kolmas Seto Kongress 9.10.1993
Värskas

Toisen maailmansodan jälkeen Moskova muutti yksipuolisella päätöksellä (23.8.1944) Viron ja Venäjän välistä rajaa, niin että nyt 2/3 Petserinmaan maakunnasta kuuluu Venäjään ja 1/3 Viroon. Uusi raja vedettiin kulkemaan pitkän läntisimmän mahdollisen venäläisasutuksen länsirajaa. Petserin luostari ja kaupunki sekä 1/3 puhtaasta setukaisalueesta jäi Venäjän puolelle ja liitettiin Pihkovan oblastiin. Petserinmaan 11 kunnasta kokonaan vain yksi ja lisäksi osia neljästä kunnasta jäi Viron puolelle rajaa. Viron puoleisella alueella on nykyisin kolme kuntaa: Meremäe, Mikitamäe ja Värška*. Koska Mikitamäe ja Värška kuuluvat Pölvän ja Meremäe Võrun maakuntaan, voisi puhua jopa kolmeen osaan jaetusta Setumaasta.

Yhteensä setukaisia arvellaan nykyisin olevan korkeintaan 20 000 henkeä. Viron puoleisella Setumaalla heistä asuu 5 000 - 6 000, Venäjän puoleisella Setumaalla 1 000 - 2 000 ja muualla Virossa (mm. Tallinnassa, Tartossa ja Võrussa) 6 000 - 7 000. Lisäksi Krasnojarskin kaupungin ympäristössä Siperiassa asuu muutamia tuhansia setukaisia, jotka ovat 1890 - 1914 Siperiaan muuttaneiden setukaisten jälkeläisiä.

*

Meremäen kunta

Pinta-ala 180,4 km². Asukasluku 2 032. Kunnan alueella on kolme suurempaa asutuskeskusta: Obinitša (290 asukasta), Meremäe (209 asukasta) ja Vastseliina (183 asukasta).

Mikitamäen kunta

Pinta-ala 111 km². Asukasluku 1 378.

Värskan kunta

Pinta-ala 195 km². Asukasluku 1 710, joista kunnan hallinnollisessa keskuksessa, Värskan kylässä asuu 820.

Tapio Mäkeläinen

Kaksi kirjaa setukaisista

Elokuussa, sopivasti Jyväskylässä järjestetyn kansainvälisen fennougristikongressin alla ilmestyi kaksi Kuopiossa toimivan Snellman-instituutin julkaisemana kaksi merkittävä teosta: setukaiseepos Peko ja Tuglas-seuran viime vuonna Kuopiossa järjestämän Idän viimeiset vartijat länttä vastaan -tapahtuman seminaarijulkaisu.

Paul Hagun ja Seppo Suhosen toimittama setukaiseepos Peko on oikeastaan kahden henkilön yhteistyön tulos. Etelä-Virossa, Rāpinassa syntynyt merkittävä perinteen ja kansankielen tallentaja Paulopriit Voolaine (1899 - 1985) lähetti helmi-kuussa 1927 luonnostelemansa eepoksen sisällön, 100 teemaa, setukaisten suurimmalle ja tunnetuim-malle laulajalle Anne Vabarnalle (1877-1964). Anne Vabarna ryhtyi kehittämään näitä aiheita ja keskittyi lauluissaan sellaiseen, mitä hän oli itse kokenut ja nähnyt. Kirjoitus- ja lukutaidottoman Anne Vabarnan laulaman eepoksen tekstin merkitsi keväällä 1927 muistiin hänen poikansa Ivo (Jaan).

Lähes 8 000-säkeisen setukielisen varsinaisen eepoksen lisäksi Snellman -instituutin julkaisussa on professori Seppo Suhosen laatima suomenkielinen esipuhe ja vt. professori Paul Hagun 25-sivuinen vironkielinen Saateks, jossa Hagu esittelee eepoksen tekijöitä, syntyhistoriaa ja sisältöä. Lisäksi teoksessa on lyhennelmä eepoksen sisällöstä suomeksi, englanniksi, ranskaksi ja venäjäksi.

Snellman-instituutti lahjoitti Peko-eepoksen kaikille Jyväskylän fennougristikongressin osallistujille. Tuglas-seura ja Setukaisten ystävät -yhdistys on toimittanut noin 4 000 kpl tätä eeposta setukaisille (yksi jokaiselle setukaisperheelle).

Tuija Saarisen ja Seppo Suhosen toimittamana ilmestynyt Koltat, karjalaiset ja setukaiset - pienet kansat maailmojen rajoilla -teos on itse asiassa sisällöltään laajempi kuin Kuopiossa marraskuussa 1994 järjestetty seminaari. Teokseen on nimittäin seminaariesitelmien lisäksi tilattu vielä lisäartikkeleita. Teoksen kirjoittajina ovat mm. Elias Huurinainen, Heikki J. Hyvärinen, Heikki Kirkinen, Teuvo Laitila, Seppo Lallukka, Martti Linkola, metropoliitta Leo, Jelena Sergejeva, Aleksandra Stepanova, Pertti Virtaranta ja Pekka Zaikov.

Kirjan setukaiset-osuuteen kuuluu seuraavat neljä artikkelia:

Paul Hagu: Setukaisten identiteetin ongelmat

Aare Hörn: Setukaisten ortodoksisuus ennen ja nyt

Mare Piho: Siperian setukaiset

Vaike Sarv: Setukaisten elävä laulu- ja juhlaperinne

Nyt voit tilata kumpaakin teosta edulliseen jäsenhintaan (á 60 mk + postikulut) yhdistyksemme kautta osoitteella Setukaisten ystävät -yhdistys, Tapio Mäkeläinen, Mariankatu 8 B, 00170 HELSINKI. Teoksia voi ostaa myös suoraan Tuglas-seuran toimistosta samasta osoitteesta. Huom! lisäksi meillä on myynnissä myös aitoa setukaismusiikkia eli MIPU Musicin julkaisemaa Setusongs-levyä: CD 100 mk, kasetti 60 mk.

Setukaismatka 17. - 22.8.1995

Liisa Leskelä 22.8.1995

Käyttöohje: lauletaan setutapaan hyvässä seurassa.

Seltsi lähti Setumaahan

(hoo-ti-ritirallaa jne.)
eepoksia rahtaamahan
(hoo-ti-ritirallaa jne.)

Viro Rocc'all Maren mailla
Muhua on enää vailla.

Silti Tarttoon köröteltiin,
kellarissa herkuteltiin.

Museossa muinaiskansa
esitteli aarteitansa:

Itse Peko vitriinissään
- muualla ei enää missään!

Moneen tarttolaiseen puotiin
erinäiset kruunut tuotiin,

eikä siellä Neljäs aste
ollut mikään tulikaste.

Hehkeänä hehkui kesä
Pölvasta kun löytyi Pesa

Tuglas-seltsin asustella,
neljä yötä kellotella.

Paasapäivän auringossa
Obinitsan kalmistossa

elävät ja kuolleet kohtaa.
Ruoka maistuu. Posket hohtaa.

Meremäen pieniin kyliin
suoraan setukansan syliin

matka jatkuu. - Mikä taulu:
juhlapuvut, tanssi, laulu!

Toinen päiväkin kuin unta;
juhlii koko valtakunta.

Kuninkaalla tuohivormu
vaalissa ei vielä horju.

Lauluemot juhlamekot
kilvan jälkeen saivat Pekot.

Notkuvaista juhlapöytää
ei lie vaikeata löytää.

Voittojuustot, leivät, juomat -
siskot, veikot, vanhat kuomat

huimaan tanssiin tempautuvat,
vieraammatkin intoutuvat.

Hansaliitto*) perustetaan,
õunapuita ravistetaan.

Ja kun loppulaulu kaikuu
taivaan ääret, kannet raikuu!

Setukuningas sen johtaa
- sielut sykkii, maailmat kohtaa.

Vaan kun mentiin Petseriin
Koidulaan me juututtiin.

Monet oudot sanat kuultiin,
tivoliksi meitä luultiin.

Ainahan on tivolissa
hauskempaa kuin luostarissa!

Konsuli kai viimein suuttui,
tähän ilonpitoon puuttui.

Turhaa eivät olleet kiltit
huivit, hihat, kirkkosilkkit

hohtavissa holvistoissa,
hämyisissä kammioissa.

Odilenkin suvun jalon
vihdoin löysimme me talon.

Käytiin vielä Irboskassa
ikiaikain maisemassa.

Matkat päättyy aikanansa.
Unohdu ei setukansa!

*) hansa = setukaisten pontikka

Võrun instituutti

Keväällä 1995 perustettiin Virossa Võrun instituutti. Se perustettiin silloisen kulttuuri- ja opetusministerin Peeter Oleskin toimesta, ministeriön tuella toimivaksi tiede-, kehitys- ja koulutuskeskukseksi koko Kaakkois-Viron (Põlvamaa, Võrumaa ja Valgamaa) tarpeita varten. Instituutti pyrkii tukemaan ja täydentämään alueella jo toimivia kulttuuri- ja koulutuslaitoksia. tavoitteena on kehittää aluetta niin, että muu Viro ja koko Eurooppa kiinnostuisivat alueesta. Tärkeimpiä alueen voimavaroja ovat hyvin säilynyt ja yhä kehittyvä kansankulttuuri, aito, puhdas luonto ja em. seikoille perustuva elinkeinorakenne.

Instituutin toiminta keskittyy viiteen pääsuuntaan: aluepolitiikka, kansankulttuuri, paikannimet, Etelä-Viron kieli ja koulutus.

Instituutin toimintaa johtaa tiedeneuvosto, johon kuuluu 17 jäsentä. Tiedeneuvostoon kuuluu mm. eri tieteenalojen edustajia. Põlvamaan ja Võrumaan maaherrat, Valgamaan ja Võrumaan kuntainliittojen edustajat sekä alueen tunnetuin ja vaikutusvaltaisin poliitikko, entinen ministeri Kaido Kama. Tiedeneuvoston jäsenistä kaksi on setukaisia, nimittäin Tarton yliopiston vt. professori, folkloristi Paul Hagu ja Viron kansallismuseon tutkija, kansatieteilijä Mare Pih. Võrun instituutin johtajaksi valittiin heinäkuussa tähtitieteilijä Enn Kasak, joka tunnetaan aktiivisena Etelä-Viron kielen taitajana sekä taitavana organisaattorina. Enn Kasak toimi ennen valintaansa Võrun instituutin johtajaksi sen tiedeneuvoston puheenjohtajana.

Yhteystiedot: Võru Instituut, Võrumaa postkontor, pk. 70, EE2710 Võru puh. (999 372 41) 41098.

Tapahtumia

Kaksi kirjaa setukaisista 12.10.1995

Tuglas-seura järjestää tilaisuuden osoitteessa Mariankatu 11 A, luentosali 5, Helsinki, torstaina 12.10.1995 klo 18.00 - 20.00. Peko-setukaisepos (toim. Hagu - Suhonen) ja Koltat, karjalaiset ja setukaiset - pienet kansat maailmojen rajoilla -teos (toim. Saarinen - Suhonen) esittelyssä. Dosentti Paul Hagu Tarton ja professori Seppo Suhonen Helsingin yliopistosta esittelevät teokset ja kertovat niiden taustoista. Paul Hagu on folkloristi ja keskittyy tutkimuksissaan nimenomaan oman kansansa - setukaisten - perinteeseen. Elokuussa Paul Hagu valittiin uudelleen Setumaan kuningaskunnan käskynhaltijaksi.

Tilaisuudessa on myynnissä molempia teoksia hintaan á 60 mk tai molemmat yhteensä 100 mk.

Martin markkinat 4.11.1995

Setukaisten ystävät -yhdistys on mukana Tuglas-seuran Martin markkinoilla Wanhassa satamassa, Pikku satamakatu 3-5, Helsingin Katajanokalla 4.11.1995 klo 10-17. Yhdistyksemme myy siellä mm. kirjoja, musiikkiäänitteitä ja setukaisten käsitöitä sekä jakaa tietoa setukaisista.

Setumaan matkat 1996

Tuglas-seura ja Setukaisten ystävät -yhdistys järjestänevät Setumaan matkat toukokuussa ja elokuussa 1996. Karjalan Liitto suunnittelee heinäkuulle 1996 muutaman päivän matkaa, joka suuntautuu Inkerinmaalle ja Setumaalle. Lisätietoja näistä on seuraavissa jäsentiedotteissa kunhan matkasuunnitelmat tarkentuvat.

Setukaisten ystävät tiedon valtatiellä !

Yhdistyksellämme on nyt omat Internet-sivut. Siellä on lyhyt esittely setukaista ja Setukaisten ystäväistä. Myös tämä jäsentiedottemme tulee pian paperiversionsa jälkeen näkyville tiedon valtatielle osoitteessa: <http://www.pcuf.fi/~tapanip/setukaiset.html>

Sivuja ylläpitää ja lisätietoja pääsystä niille antaa Tapani Pitkänen

Setukaisten ystävät -yhdistys sihteeri Tapio Mäkeläinen
c/o Tuglas-seura
Mariankatu 8 B
00170 HELSINKI

puh. (109 90) 669 617
fax (109 90) 669 615
Internet-sähköposti: tapanip@pcuf.fi
(taloudenhoitaja Tapani Pitkänen)

Yhdistyksen WWW-sivut internetissä:
<http://www.pcuf.fi/~tapanip/setukaiset.html>

Johtokunnan puheenjohtaja on professori Seppo Suhonen Helsingin yliopistosta ja varapuheenjohtaja dosentti Osmo Pekonen Jyväskylän yliopistosta. Muut johtokunnan jäsenet ovat: Sirje Liemola Helsingistä, Tapio Mustonen Joensuusta, Tapio Mäkeläinen (sihteeri) Helsingistä, Seppo Pekonen Espoosta, Tapani Pitkänen (taloudenhoitaja) Helsingistä, Irmeli Pääkkönen Oulusta ja Tuija Saarinen Kuopiosta.

Yhdistyksen jäsenmaksu v. 1995 on 80 mk, opiskelijoilta 40 mk ja yhteisöiltä 800 mk.

Tämän tiedotteen tuottamisessa avusti [Finnet-yhtiöihin](#) kuuluva [Oy Datatie Ab](#)

Setukaisten ystävät -yhdistys
sihteeri Tapio Mäkeläinen
c/o Tuglas-seura
Mariankatu 8 B
00170 HELSINKI

Haluan liittyä Setukaisten ystävät -yhdistykseen ____
Jäsenmaksu v. 1995 on 80 mk , opiskelijoilta 40 mk

Tilaan:

- Peko-eepos, á 60 mk ____ kpl
- Karjalaiset, koltat, setukaiset -kirja, á 60 mk ____ kpl
- Setusongs CD-levy á 100 mk _____ kpl

- Setusongs kasetti á 60 mk _____ kpl
Postituskulut lisätään hintoihin

Nimi: _____

Osoite: _____

Puhelin: _____

[takaisin Setukaisten ystävät -yhdistyksen kotisivulle](#)

5.10.1995

Copyright©1995 Setukaisten ystävät -yhdistys